

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 3Co/250/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8111224459
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Šofranková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:8111224459.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Šofrankovej a sudcov JUDr. Antónie Kandravej a JUDr. Elišky Wagshalovej v právnej veci navrhovateľa O. B., nar. XX. XX. XXXX, bytom V. XX, O., právne zastúpeného JUDr. Ladislavom Lukáčom, advokátom so sídlom v Prešove, Hlavná 19 proti odporcovi P. Q. K., nar. XX. XX. XXXX, bytom A. X, O., právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou LAWCORP, s. r. o., Búdkova cesta 22, Bratislava, v konaní o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Prešov zo dňa 27. 03. 2015, č. k. 13C/199/2011-421 takto jednohlasne

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Náhradu trov odvolacieho konania odporcovi nepriznáva.

odôvodnenie:

Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvého stupňa“) napadnutým rozsudkom zamietol žalobu, ktorou sa navrhovateľ domáhal, aby súd určil, že je výlučným vlastníkom nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXXX, k. ú. O. ako parcely KN č. XXX - zastavané plochy a nádvoría o výmere XXX m², KN č. XXX/X - zastavané plochy a nádvoría o výmere XX m² a bytového domu súp. č. XXXX stojaceho na parcele KN č. XXX. Zároveň súd prvého stupňa zaviazal navrhovateľa nahradiť odporcovi trovy konania vo výške 1 549,69 Eur na účet právneho zástupcu odporcu do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Vec právne posúdil podľa ust. § § 48 ods. 1, § 45 ods. 1, § 578, § 610 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka.

Súd prvého stupňa svoje rozhodnutie odôvodnil, cit.: „Dňa 14.7.2005 uzavreli účastníci kúpnu zmluvu, na základe ktorej odporca ako kupujúci od navrhovateľa ako predávajúceho odkúpil nehnuteľnosti, ktoré sú predmetom tohto konania. Vklad vlastníckeho práva k uvedeným nehnuteľnostiam bol povolený dňa 11.8.2005.

V článku III. tejto zmluvy bolo dojednané, že na kúpnu cenu kupujúci zaplatil predávajúcemu pri podpise kúpnej zmluvy prvú časť kúpnej ceny vo výške 2.500.000,- Sk, a druhú časť kúpnej ceny vo výške 6.030.000,- Sk mal zaplatiť do 15 dní odo dňa povolenia vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností, v prípade, ak kupujúci neuhradí druhú časť kúpnej ceny v celej výške v lehote 15 dní odo dňa povolenia vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností, má predávajúci právo od tejto zmluvy odstúpiť.

Kúpnu cenu odporca uhradil navrhovateľovi v splátkach dňa 14.7.2005 sumu vo výške 2.900.000,- Sk, dňa 15.7.2005 sumu vo výške 1.000.000,- Sk, a po povolení vkladu dňa 19.8.2005 sumu vo výške

2.900.000,- Sk, dňa 22.8.2005 sumu vo výške 3.100.000,- Sk a poslednú časť vo výške 30.000,- Sk dňa 21.12.2005.

Podľa navrhovateľom predloženého potvrdenia odovzdal navrhovateľ Q., a.s. zásielku č. N. s vyznačeným dátumom podania zásielky 21.12., doručiť do 10:00, s údajmi navrhovateľa ako odosielateľa a odporcu ako adresáta, a to podľa pripojeného internetového výpisu s prevzatím od odosielateľa 22.12.2005 a doručením prijímateľovi 22.12.2005. Podľa potvrdenia o prevzatí zásielky s nečitateľným podpisom príjemca zásielku prijal dňa 22.12.2005. Z uvedeného tak vyplýva, že dňa 22.12.2005 bola odporcovi doručená zásielka od navrhovateľa č. N obsah tejto zásielky však v konaní preukázaný nebol. Odporca popiera že zásielku prevzal, a tiež že by sa malo jednať o odstúpenie od zmluvy. Tvrdí, že odstúpenie od zmluvy mu zo strany navrhovateľa doručené nebolo. Z dokazovania vyplýva, že zásielku od doručovateľa prijala zrejme manželka odporcu.

Podľa poštovej doručky bola odporcovi následne od navrhovateľa dňa 23.12.2005 poštou doručená iná ďalšia zásielka, o ktorej navrhovateľ tvrdí, že jej obsahom bola predžalobná výzva zo dňa 21.12.2005. Podľa tejto výzvy navrhovateľ listom zo dňa 21.12.2005, a to s poukazom na kúpnu zmluvu zo dňa 14.7.2005, na základe ktorej odpredal odporcovi nehnuteľnosti, ktoré sú predmetom tohto konania, a s poukazom na dodatok k tejto zmluve zo dňa 18.8.2005, podľa ktorého „rekonštrukciu strechy vykoná predávajúci na základe dohody s kupujúcim, náklady na opravu hradí v plnej výške kupujúci“, vyzýva odporcu na úhradu nákladov na rekonštrukciu strechy podľa rozpočtu 3.303.803,- Sk po odpočítaní dotácie z Ministerstva kultúry a odporcom uhradenej sumy 300.000,- Sk, a to sumy 2.816.785,70 Sk v lehote 7 dní od doručenia tejto výzvy.

Podľa listu predloženého odporcom a označeného ako opätovná výzva na úhradu faktúry mu bol v nezistený deň doručený list navrhovateľa zo dňa 3.1.2006, v ktorom navrhovateľ uviedol, že opätovne ho žiada o úhradu sumy 2.816.785,70 Sk ako úhradu nákladov spojených s opravou strechy na bytovom dome na ul. C. XX, O.. Zároveň navrhovateľ v tomto liste odporcovi oznámil, že z dôvodu že na jeho výzvu zo dňa 21.12.2005 nereagoval, podal voči nemu návrh na vydanie platobného rozkazu na úhradu uvedenej sumy.

Z navrhovateľom predloženého listu označeného ako odstúpenie od kúpnej zmluvy zo dňa 14.7.2005 vyplýva, že navrhovateľ týmto listom adresovaným odporcovi a datovaným dňa 21.12.2005 odporcovi oznamuje, že „vzhľadom na skutočnosť, že k dnešnému dňu nebola z Vašej strany uhradená 2. časť kúpnej ceny vo výške 30.000,- Sk v súlade s čl. III kúpnej zmluvy odstupujem touto cestou od kúpnej zmluvy uzavretej dňa 14.7.2005.“

V danom prípade treba prisvedčiť tvrdeniu navrhovateľa, že zásielka doručovaná odporcovi prostredníctvom N. dňa 22.12.2005, bez ohľadu na jej obsah, mu bola doručená riadne. Podľa všeobecne akceptovaného výkladu v zmysle ust. § 45 ods. 1 OZ totiž prejav vôle (právny úkon) pôsobí voči neprítomnému adresátovi vtedy, keď sa dostane do sféry jeho dispozície. Tým sa rozumie, že adresát nadobudol konkrétnu možnosť oboznámiť sa s obsahom prejavu vôle (napr. prejav vôle obsiahnutý v liste, telegrame atď. bol doručený do bytu adresáta či do jeho poštovej schránky). Nevyžaduje sa, aby sa adresát zároveň s obsahom prejavu vôle oboznámil (porovnaj O. Jehlička, J. Švestka, M. Škárová a kol.: Občanský zákonník: komentár, 9. vydání, Praha: C.H.Beck, 2004, s. 268). To znamená, že ak je právny úkon (prejav vôle) doručený na adresu určenú (prejavenú) jeho adresátom v súvisiacom dvojstrannom právnom úkone, je doručený riadne. Iný výklad doručovania (smerovania) ďalších prejavov vôle súvisiacich s už realizovaným dvojstranným právnym úkonom, vyžadujúci prípadne aj ďalšiu aktivitu adresáta na oboznámenia sa s ich obsahom (ktorú odosielateľ už ovplyvniť nevie), by bol totiž neprimeraný a nespravodlivý. Pokiaľ teda zásielku adresovanú odporcovi a doručovanú do miesta jeho pobytu prijala manželka (v zastúpení), táto sa tak nepochybne dostala do dispozície sféry odporcu.

Pochybnosti však zostávajú o obsahu doručenej zásielky. Odporca okrem vyššie uvedenej námietky, že to bol práve on, ktorý zásielku prevzal, popieral aj, že by sa malo jednať o odstúpenie od zmluvy. V tejto súvislosti uviedol, že odstúpenie od zmluvy mu zo strany žalobcu doručené nebolo, ani v iných konaniach, ktoré medzi sebou vedú, navrhovateľ nespomínal, že od tejto zmluvy odstúpil. Poukazyval aj na to, že žalobca od predaja nehnuteľnosti do podania žaloby bol ticho, tri roky žalovaného nevyzval na vydanie nehnuteľnosti, neupozornil ho, že nehnuteľnosť nie je jeho a nemá do nej investovať. Vo vzťahu

k tejto námietke navrhovateľ v konaní v tomto smere poukázal iba na doklady o doručení obsahovo inak nešpecifikovanej zásielky s tým, že pokiaľ odporca spochybňuje obsah doručenej zásielky, je dôkazné bremeno preukázania tejto skutočnosti na ňom. S týmto názorom navrhovateľa však nemožno súhlasiť.

V danom prípade navrhovateľ svoju vecnú legitimitáciu v tomto konaní odvodzuje od odstúpenia od kúpnej zmluvy, a rozhodujúcimi skutočnosťami potrebnými pre jeho úspech vo veci, okrem predchádzajúceho vlastníctva nehnuteľností tvoriacich predmet zrušovanej kúpnej zmluvy, je preto jednak preukázanie práva a naplnenia jeho podmienok na odstúpenie od kúpnej zmluvy, ku ktorému však musí zároveň pristúpiť aj s tým súvisiace riadne a účinné odstúpenie o zmluvy. Pokiaľ teda navrhovateľ tvrdí, že od zmluvy riadne odstúpil, musí túto skutočnosť, vrátane obsahu tohto úkonu (prejavu vôle), aj preukázať. Dôkazné bremeno preukázania týchto skutočností preto zaťažuje jeho. V tejto súvislosti súd pripomína, že nie je povinnosťou, a ani primeranou možnosťou účastníka (odporcu) preukázať neexistenciu skutočnosti, ktorú popiera (nedoručenie odstúpenia). Už od čias rímskeho práva preto logicky platí všeobecná právna zásada, že dokazuje kto tvrdí, nie kto popiera (ei incumbit probatio qui dicit, non qui negat - Paul. D 22, 3, 2). Práve preto pri doručovaní prejavov vôle, z praktických dôvodov, ak prostriedky ktoré účastník použil na prepravu vôle k adresátovi (pozri primerane § 45 ods. 2 OZ) neumožňujú určiť obsah prenášanej vôle (napr. telegram, fax, svedok), jednostranné písomné právne úkony (typicky napr. výpoveď z pracovného pomeru) sa doručujú adresátom spravidla s potvrdením ich prevzatia (doručovania) priamo na nich. V prejednávanej veci tomu tak však nebolo. Napriek tomu súd vykonané dôkazy hodnotil jednotlivo aj vo vzájomných súvislostiach. Keďže však odporca doručenie listu s navrhovateľom tvrdeným odstúpením od kúpnej zmluvy popiera, a navrhovateľ o svojom tvrdení o obsahu zásielky, okrem potvrdenia o doručení neidentifikovanej listiny, žiadny iný ani nepriamy dôkaz nepredložil (medzi účastníkmi v tom čase prebiehala aj iná komunikácia a písomná korešpondencia) a podľa nespochybných tvrdení odporcu navrhovateľ počas troch rokov túto skutočnosť nikde inde netvrdil a ani nespomenul, nemohol súd túto skutočnosť (riadne doručenie konkrétneho odstúpenia od kúpnej zmluvy) zahrnúť do zisteného skutkového stavu. Súd považoval žalobu za nedôvodnú aj z ďalšieho dôvodu. Odstúpenie od zmluvy (jej zrušenie) je veľmi vážnym zásahom do existencie (nie len úpravy) zmluvných vzťahov, zásadným spôsobom zasahuje do právnej istoty zmluvných strán a narúša zásadu ochrany nadobudnutých práv, čo je pre súkromnoprávne vzťahy nepochybne nežiadúci jav, a preto k jednostrannému odstúpeniu od zmluvy môže dôjsť len za splnenia určitých presne vymedzených podmienok, a musí sa posudzovať celkom striktnie.

Medzi účastníkmi nebolo sporné, že odporca zostávajúcu (poslednú) časť kúpnej ceny (jej druhej časti) uhradil navrhovateľovi 21.12.2005 ešte pred odstúpením od kúpnej zmluvy. Teda ak navrhovateľom deklarované odstúpenie od zmluvy zásielkou došlo odporcovi 22.12.2005 malo byť vykonané (dôjdením prejavu vôle odporcovi), v tomto prípade má súd za to, že v kúpnej zmluve dojednané právo navrhovateľa odstúpiť od kúpnej zmluvy (ak odporca (kupujúci) neuhradí 2. časť kúpnej ceny v celej výške v lehote 15 dní odo dňa povolenia vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností) úhradou celej kúpnej ceny (splnením dlhu) dňa 21.12.2005 zaniklo právo navrhovateľa a tento už (neskôr) od zmluvy odstúpiť oprávnený nebol. Rovnaký výklad k ust. § 48 ods. 1 OZ pritom vyplýva aj z rešpektovanej komentovanej literatúry, podľa ktorej odstúpiť od zmluvy nemožno tam, kde záväzok, na ktorého nesplnenie bola možnosť odstúpenia od zmluvy viazaná, už medzitým zanikol (O. Jehlička, J. Švestka, M. Škárová a kol.: Občiansky zákonník: komentár, 9. vydání, Praha: C.H.Beck, 2004, s. 275).

Opačný výklad, pripúšťajúci právo navrhovateľa (predávajúceho) odstúpiť od zmluvy aj po úplnej úhrade (zániku) zabezpečeného dlhu by totiž predstavoval neprípustné prelomenie zásady právnej istoty (keďže si možno len ťažko predstaviť, že by kupujúci v prípade omeškania so zaplatením kúpnej ceny mal počítat s tým, že predávajúci môže i po dodatočnom splnení záväzku od uzavretej kúpnej zmluvy kedykoľvek odstúpiť), a bol by aj v rozpore so zjavným účelom a zmyslom tohto dojednania, a v tomto zmysle by bol jeho výkon aj v rozpore s dobrými mravmi. Účelom tohto dojednania bolo totiž nepochybne zabezpečiť kupujúcemu riadnu úhradu kúpnej ceny.

Právo - odstúpiť od zmluvy (podobne ako každé iné) pritom zaniká, pokiaľ dôjde k naplneniu jeho zmyslu (účelu). V danom prípade bola záväzková povaha kúpnej zmluvy úhradou zvyšku kúpnej ceny dňa 21.12.2005 dokonaná, a právo kupujúceho pre nezaplatenie kúpnej ceny od nej odstúpiť naplnením jeho účelu zaniklo. Na podporu tohto záveru možno poukázať aj na výkladové pravidlo podľa § 3 ods. 1 OZ, podľa ktorého výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými

mravmi. Po úplnom zaplatení dlhu je totiž zrejmé, že právo odstúpiť od zmluvy už splnilo svoj účel a nezabezpečuje žiadnu povinnosť. Nie sú ním zabezpečené nároky z vadného plnenia, a nezabezpečuje teda ani nároky spojené s omeškaním. Z uvedeného je zrejmé, že naplnením jeho účelu (úhradou dlhu) nemá pre oprávneného žiadny význam, a jeho výkon by preto nemal bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov považoval súd žalobu za nedôvodnú. S poukazom na to, že zo zistených skutočností nevyplýva doručenie odstúpenia od kúpnej zmluvy zo strany navrhovateľa odporcovi riadne a včas, a podľa hore uvedených záverov navrhovateľ po dodatočnom hoci oneskorenom uhradení celej kúpnej ceny od zmluvy už ani oprávnený odstúpiť nebol, nepovažoval súd ďalšie argumenty účastníkov v zmysle týchto záverov za právne významné.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p., keď súd priznal odporcovi ako účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, náhradu trov konania potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva pozostávajúcich z trov jeho právneho zastúpenia na odmene za zastupovanie vo výške 1.435,87 Eur za 12 úkonov právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom, písomné podanie na súd zo dňa 16.9.2008, účasť na pojednávaní 28.1.2009 a 25.2.2009, písomné podanie - vyjadrenie k odvolaniu 27.4.2009, účasť na pojednávaní 9.9.2009, písomné podanie na súd 2.8.2011, účasť na pojednávaní 26.10.2011, písomné podanie na súd - vyjadrenie k odvolaniu 23.1.2012, písomné podanie na súd - vyjadrenie k výzve 17.8.2012, písomné podanie na súd - vyjadrenie k dovolaniu 21.12.2012, účasť na pojednávaní 27.3.2015) vo výške jednej trinástiny výpočtového základu podľa § 11 ods. 1 písm. a) vyhl. č. 655/2004 Z.z. v uplatnenej výške po 48,62 Eur, vrátane režijného paušálu 2 x 6,31 Eur, 4 x 6,95 Eur, 2 x 7,41 Eur, 3 x 7,63 Eur a 1 x 8,39 Eur k týmto úkonom, a za stratu času počas cesty na pojednávanie z Bratislavy do Prešova a späť 247,- Eur za 20 polhodín po 12,35 Eur v roku 2011 a 279,60 Eur za 20 polhodín 13,98 Eur v roku 2015, podľa vyhl. č. 655/2004 Z.z., po prirátaní 20% DPH (keďže jej právny zástupca preukázal, že je platcom DPH), a na hotových výdavkoch jeho právneho zástupcu vo výške 113,82 Eur za cestovné použitím vlastného motorového vozidla na pojednávania dňa 28.1.2009, 25.2.2009 a 9.9.2009 vo výške 18,37 Eur + 18,43 Eur + 20,36 Eur z Košíc do Prešova a späť (3 x 70 km x 0,183 Eur základná náhrada podľa opatrenia MPSVRSR č. 632/2008 Z.z. + náhrada za spotrebované PHM), a za ubytovanie pred pojednávaním 27.3.2015 vo výške 56,66 Eur. Súd nepriznal odporcovi náhradu za úkony právnej služby jeho právneho zástupcu - písomné podanie protistrane zo dňa 27.8.2008, ktoré sa v spise ani nenachádza, za návrh na prerušenie konania a vyjadrenie k odvolaniu zo dňa 7.4.2014, v ktorých odporca nebol úspešný a na bránenie práva preto ani neboli potrebné, a za nahliadnutie do spisu a poradu a rokovanie s klientom 19.3.2015, ktoré neboli odôvodnené žiadnou zvláštnou procesnou situáciou a súd na účelné uplatňovanie práva nepovažoval za potrebné. Vzhľadom na uvedené súd k týmto úkonom nepriznal ani uplatnené výdavky na cestovnom, a pre nepreukázanie ich vynaloženia a výšky ani výdavky na cestovnom na pojednávanie dňa 27.3.2015. Napokon mu súd nepriznal ani 20% DPH uplatnenú právnym zástupcom odporcu k vyúčtovaným hotovým výdavkom na cestovnom a za ubytovanie, nakoľko ich ceny už boli uplatnené cenou nafty a ubytovania spolu s DPH, a preprava osôb nie je službou právneho zástupcu a podobne ako súdne poplatky patrí iba medzi jeho hotové výdavky (§ 15 vyhl. č. 655/2004 Z.z.). Celkom má teda nárok na náhradu trov konania vo výške 1.549,69 Eur.

Keďže účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania zastupoval advokát, podľa § 149 ods. 1 O.s.p. je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.“

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie navrhovateľ namietajúc, že súd prvého stupňa dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Vytýka súdu prvého stupňa, že sa nijako nevysporiadal s vykrúcaním sa odporcu, ktorý najprv popieral doručenie akejkoľvek zásielky, potom pripustil možnosť, že zásielku možno prevzala jeho manželka a až potom začal tvrdiť, že takéto odstúpenie od kúpnej zmluvy nevidel, avšak bez toho, aby preukázal tvrdý opak. Názor súdu prvého stupňa, že bolo povinnosťou navrhovateľa dokázať svoje tvrdenie o odoslaní odstúpenia od kúpnej zmluvy je irelevantné a nemá absolútne žiadnu oporu v zákone. O tom svedčí aj to, že uvedené tvrdenie súd neodôvodnil citáciou žiadneho zákona alebo iného ustanovenia všeobecne záväzného právneho predpisu. Za irelevantnú je ďalej potrebné považovať aj námietku súdu prvého stupňa, že navrhovateľ počas troch rokov skutočnosť (odstúpenie od kúpnej zmluvy) netvrdil a ani nespomenul, keďže to nebolo jeho povinnosťou a ani v tomto prípade súd prvého stupňa neuviedol, na základe akého zákonného ustanovenia, resp. všeobecne

záväzného právneho predpisu k tejto úvahe dospel. Ak by súd pripustil úvahu, že je povinnosťou odosielateľa preukázať, čo bolo obsahom zásielky, malo by to za následok nemožnosť odstúpenia od zmluvy, prípadne nastúpenia účinkov od iného právneho úkonu. V tejto súvislosti navrhovateľ poukazuje na ustálenú judikatúru Najvyššieho súdu SR, Najvyššieho súdu ČR, Ústavného súdu SR a ESLP (uznesenie NS SR sp. zn. 4M Cdo/3/2011, rozsudok NS ČR 30Cdo/2595/2013, výňatok z rozsudku ESLP Hornáček c/a Slovenská republika - sťažnosť č. 65575/01). Zdôraznil, že pre právne účinne doručenie zásielky adresátovi zákon nevyžaduje dodržanie iných než v § 46 O. s. p. stanovených podmienok. V záujme odstránenia spornosti otázky, či určitá listina bola alebo nebola súčasťou doručenej zásielky, je procesnou povinnosťou (§ 120 ods. 1 O. s. p.) toho, kto tvrdí, že listina súčasťou doručenej zásielky nebola, preukázať opak toho, čo o obsahu tejto zásielky tvrdí protistrana. Rozhodnutie NS ČR sp. zn. 2Cdon/65/96 (a z neho vychádzajúce uznesenie NS ČR sp. zn. 33Cdo/1617/2014), na ktoré poukázal súd prvého stupňa na danú vec nie je možné použiť, keďže v konaní vedenom na NS ČR odstúpiť od zmluvy nebolo možné preto, že záväzok, ktorý zanikol, zanikol z dôvodu už skoršieho zrušenia zmluvy a nie pre zaplatenie záväzku. Zánikom zmluvy (jej skorším zrušením) zanikla totiž pre odstupujúceho účastníka zmluvy aj možnosť využiť dojednaného práva odstúpiť od zmluvy, pretože odstúpiť možno len od platnej zmluvy. Odstúpenie od zmluvy sa najčastejšie uplatňuje ako forma sankcie za porušenie určitej povinnosti, vyplývajúcej niektorej strane zo zákona alebo zmluvy. V tejto súvislosti odvolateľ poukázal na rozsudok NS SR sp. zn. M Cdo/264/02, rozsudok NS ČR sp. zn. 33Odo/131/2003, rozsudok NS ČR sp. zn. 28Cdo/2720/2011, rozsudok NS ČR sp. zn. 25Cdo/182/2001. S poukazom na vyššie uvedenú judikatúru má navrhovateľ za to, že v predmetnej veci zo strany odporcu došlo k porušeniu zmluvy a navrhovateľ mal preto právo od zmluvy odstúpiť. Tým, že odporca doplatil navrhovateľovi zvyšnú časť druhej časti kúpnej ceny s omeškaním po uplynutí dohodnutej lehoty, právo navrhovateľa na odstúpenie od predmetnej kúpnej zmluvy (aj keď po úhrade dlžnej sumy) nezaniklo. Je nesporné, že ak by zákonodarca chcel anulovať účinky dohodnutého práva na zmluvnú pokutu alebo práva na odstúpenie od kúpnej zmluvy, v prípade omeškania sa so splnením záväzku, jeho následným dodatočným splnením (s omeškaním) bol by túto skutočnosť zahrnul do príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka. Ak by súd aj pripustil úvahu, že navrhovateľ nemohol odstúpiť od kúpnej zmluvy z dôvodu, že k úhrade dlžnej sumy došlo 21. 12. 2005 a v čase odstúpenia dňa 22. 12. 2005 bol už dlh splnený, je takáto úvaha súdu v prejednávanej veci irelevantná z dôvodov podľa § 121 ods. 1, 3 Občianskeho zákonníka. V konaní nebolo sporným, že odporca druhú časť kúpnej ceny, t. j. poslednú splátku 30 000 SK uhradil 21. 12. 2005, aj keď podľa zmluvy mal druhú časť kúpnej ceny vo výške 6 030 000 Sk uhradiť do 15 dní odo dňa povolenia vkladu vlastníckeho práva (vklad vlastníckeho práva bol povolený 11. 08. 2005), teda do 26. 08. 2005 a odporca k 26. 08. 2005 uhradil navrhovateľovi iba sumu 6 000 000 Sk. Z dôvodu, že odporca uhradil navrhovateľovi dlžnú sumu 30 000 Sk až dňa 21. 12. 2005 bolo povinnosťou odporcu uhradiť navrhovateľovi aj úrok z omeškania z dlžnej sumy za obdobie od 27. 08. 2005 do 21. 12. 2005. Pokiaľ teda odporca k 22. 12. 2005 nemal voči navrhovateľovi uhradený aj úrok z omeškania, neobstojí tvrdenie súdu prvého stupňa, že dlh odporcu voči navrhovateľovi k 21. 12. 2005 zanikol a že navrhovateľ nemohol od predmetnej kúpnej zmluvy odstúpiť. Pokiaľ teda odporca uhradil navrhovateľovi až dňa 21. 12. 2005 dlžnú sumu, mal odporca voči navrhovateľovi ešte záväzok rovnajúci sa výške úrokov z omeškania z dlžnej sumy (41,50 Eur). Za úplné scestné je potrebné považovať aj odôvodnenie rozsudku, v ktorej súd poukazuje na ust. § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka s odôvodnením, že úhradou dlhu nemá odstúpenie od zmluvy pre navrhovateľa žiadny význam a jeho výkon je tak zasahovaním do práv a oprávnených záujmov odporcu. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil, žalobe vyhovel a priznal žalobcovi náhradu trov konania alebo aby napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Odporca v písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu navrhol rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdiť a žiadal priznať trovy odvolacieho konania. Uviedol, že samotné predloženie potvrdenia o odoslaní zásielky dňa 22. 12. 2005 nemožno považovať za splnenie dôkaznej povinnosti. Vykonaným bezhotovostného prevodu odporcom v prospech bankového účtu navrhovateľa zo dňa 21. 12. 2005 a pripísaním finančných prostriedkov v prospech bankového účtu navrhovateľa v ten istý deň bola splnená povinnosť úhrady zostávajúcej časti kúpnej ceny vo výške 30 000 Sk. Povinnosť odporcu zaplatiť navrhovateľovi zostatok kúpnej ceny zanikla splnením dňa 21. 12. 2005. Dátum 22. 12. 2005 je dňom, ktorý navrhovateľ označuje ako dátum poštového odoslania odstúpenia od predmetnej kúpnej zmluvy. Navrhovateľ, teda sám priznáva, že odstúpenie od zmluvy realizoval po zániku práva na odstúpenie. S ohľadom na skutočnosť, že majoritnú časť kúpnej ceny odporca uhradil do 22. 12. 2005, treba považovať konanie navrhovateľa za šikanóznny výkon práva, ktorý pre nezaplatenie nepatrného zlomku kúpnej ceny (30 000 Sk) sa domáha odstúpenia od kúpnej zmluvy. Odporca naďalej tvrdí, že

žiadne oprávnenie, ktoré by navrhovateľovi zakladalo výkon práva na odstúpenie od kúpnej zmluvy mu nevzniklo. Navrhovateľ sa tak hrubým spôsobom pokúsil poškodiť odporcu. Okolnosť, že čakal bez vyzvania a bez akéhokoľvek iného konania skoro celé tri roky na podanie predmetného návrhu, zdôrazňuje pokusy navrhovateľa o šikanózne výkon práva na odstúpenie. V neposlednom rade treba uviesť, že návrh o určenie vlastníckeho práva k predmetnej nehnuteľnosti bol podaný až v čase, keď odporca významne zhodnotil predmetné nehnuteľnosti a do ich rekonštrukcie vynaložil značné finančné prostriedky. Čo sa týka odvolacej námietky, t.j. klasifikácie a výpočtu úrokov z omeškania, odporca uviedol, že nárok je premlčaný (§ 110 ods. 3 Občianskeho zákonníka).

Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.) po zistení, že odvolanie podal včas navrhovateľ (§ 201 a § 204 ods. 1 O. s. p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 201 a § 202 O. s. p.) postupom bez nariadenia ústneho odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O. s. p.) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie mu predchádzajúce v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O. s. p.) a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné, pretože napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa je vecne správny.

Predmetom tohto konania je určenie, že žalobca je výlučným vlastníkom nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXXX, k. ú. O. ako parcely KN č. XXX - zastavané plochy a nádvoria o výmere XXX m², KN č. XXX/X - zastavané plochy a nádvoria o výmere XX m² a bytového domu súp. č. XXXX stojaceho na parcele KN č. XXX na základe odstúpenia od kúpnej zmluvy uzavretej medzi účastníkmi konania dňa 14.07.2005.

Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým bol návrh zamietnutý a navrhovateľ bol zaviazaný nahradiť odporcovi trovy konania.

Navrhovateľ odvolanie odôvodňuje tým, že súd prvého stupňa na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 205 ods. 2 písm. d) O. s. p.) a napadnuté rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. f) O. s. p.). Odvolací dôvod v zmysle ust. § 205 ods. 2 písm. d) O. s. p. je daný, ak výsledok hodnotenia dôkazov súdom prvého stupňa nezodpovedá postupu vyplývajúceho z ust. § 132 O. s. p., pretože súd zobral do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo súd nezohľadnil rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané a vyšli počas konania, alebo v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplývali z prednesov účastníkov alebo vyšli najavo inak, z hľadiska ich závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti a vierohodnosti je logický rozpor, alebo ktoré odporujú ust. § 122 - § 135 O. s. p.. Odvolací dôvod v zmysle ust. § 205 ods. 2 písm. f) O. s. p. je daný, ak súd prvého stupňa posúdil vec podľa právnej normy, ktorá na zistený skutkový stav nedopadá alebo právnu normu síce správne určenú nesprávne vyložil, prípadne ju na daný skutkový stav nesprávne aplikoval.

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, ako aj celého obsahu spisového materiálu dospel k záveru, že súd prvého stupňa zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom pre vyhlásenie rozsudku, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec i správne právne posúdil.

Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje so skutkovými zisteniami a právnym závermi súdu prvého stupňa obsiahnutými v odôvodnení napadnutého rozhodnutia a v podrobnostiach na ne odkazuje (§ 219 ods. 2 O. s. p.). Len pre zdôvodnenie dodáva:

Podľa ust. § 48 ods. 1 Občianskeho zákonníka, od zmluvy môže účastník odstúpiť, len ak je to v tomto alebo v inom zákone ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté.

Účastníci zmluvného vzťahu si môžu právo na odstúpenie od zmluvy dojednať, ak oprávnenie odstúpiť od zmluvy nie je založené zákonom. Môžu tak urobiť:

- a) priamo v uzavretej zmluve (na tej istej listine),
- b) v rámci iného zmluvného dojednania,
- c) v samostatnej dohode.

Pre dohodu o odstúpenie od zmluvy je podstatné, aby prejav vôle obidvoch účastníkov (písomný) smeroval k dojednaniu možnosti zmluvu zrušiť. Toto právo sa spravidla viaže na podmienky uvedené

v dohode o odstúpení. Odstúpenie od zmluvy možno dojednať aj ako vedľajšie dojednanie ku kúpnej zmluve (§ 610 Občianskeho zákonníka) pre prípad, ak kupujúci do stanovenej doby nezaplatí kúpnu cenu alebo porušuje podmienky stanovené pre zaplatenie kúpnej ceny v splátkach.

Ako vyplýva z obsahu spisového materiálu, účastníci konania dňa 14. 07. 2005 uzavreli kúpnu zmluvu, na základe ktorej odporca ako kupujúci od navrhovateľa ako predávajúceho odkúpil nehnuteľnosti, ktoré sú predmetom tohto konania. Vklad vlastníckeho práva k uvedeným nehnuteľnostiam bol povolený 11. 08. 2005. V čl. III tejto zmluvy bolo medzi účastníkmi dojednané, že odporca kúpnu cenu navrhovateľovi zaplatí: pri podpise kúpnej zmluvy prvú časť kúpnej ceny vo výške 2 500 000 Sk a druhú časť kúpnej ceny vo výške 6 030 000 Sk mal odporca zaplatiť navrhovateľovi do 15 dní odo dňa povolenia vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľnosti. Priamo v uzavretej kúpnej zmluve účastníci dohodli právo na odstúpenie od zmluvy, cit.: „V prípade, ak kupujúci neuhradí druhú časť kúpnej ceny v celej výške v lehote 15 dní odo dňa povolenia vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľnosti, má predávajúci právo od tejto zmluvy odstúpiť.“

Je nepochybné a účastníci to ani nerozporujú, že odporca kúpnu cenu uhradil navrhovateľovi v splátkach dňa 14. 07. 2005 sumu 2 900 000 Sk, dňa 15. 07. 2005 sumu 1 000 000 Sk a po povolení vkladu dňa 19. 08. 2005 sumu 2 900 000 Sk, dňa 22. 08. 2005 sumu vo výške 3 100 000 Sk a poslednú časť vo výške 30 000 Sk dňa 21. 12. 2005. Z navrhovateľom predloženého listu označeného ako odstúpenie od kúpnej zmluvy zo dňa 14. 07. 2005 vyplýva, že navrhovateľ týmto listom adresovaným odporcovi s dátumom zo dňa 21. 12. 2005 mu oznamuje, cit.: „Vzhľadom na skutočnosť, že k dnešnému dňu nebola uhradená druhá časť kúpnej ceny vo výške 30 000 Sk v súlade s čl. III kúpnej zmluvy odstupujem od uzavretej kúpnej zmluvy zo dňa 14. 07. 2005“ (č.l. 11 spisu). Zásielka doručovaná odporcovi, o ktorej navrhovateľ tvrdí, že obsahovala odstúpenie od kúpnej zmluvy, číslo zásielky N. bola odporcovi doručená prostredníctvom zásielkovej služby N. A. dňa 22. 12. 2005 (č.l. 12-13 spisu). Dátum 22.12.2005 je teda dňom, ktorý aj navrhovateľ označuje ako dátum poštového odoslania odstúpenia od zmluvy.

Odvolačný súd sa v celom rozsahu stotožňuje s názorom súdu prvého stupňa, že ak odporca poslednú časť kúpnej ceny uhradil 21. 12. 2005 (suma 30.000 Sk bola pripísaná na účet navrhovateľa v banke č.l. 10 spisu), navrhovateľom deklarované právo na odstúpenie od zmluvy zásielkou doručovou odporcovi 22.12.2005 malo byť vykonané (dôjdením prejavu vôle odporcovi) až po úplnom uhradení kúpnej ceny v celej výške. Preto v kúpnej zmluve dojednané právo navrhovateľa odstúpiť od kúpnej zmluvy, úhradou celej kúpnej ceny (splnením dlhu 21.12.2005) zaniklo (§ 578 Občianskeho zákonníka) a navrhovateľ už (neskôr) od zmluvy odstúpiť oprávnený nebol.

Právo - odstúpiť od zmluvy totiž zaniká pokiaľ dôjde k naplneniu jeho zmyslu (účel). V danom prípade bola záväzková povaha kúpnej zmluvy úhradou celej kúpnej ceny dňa 21. 12. 2005 dokonaná, a preto právo navrhovateľa pre nezaplatenie kúpnej ceny od nej odstúpiť naplnením jeho účelu zanikla. Naplnením účelu, t. j. úhradou dlhu už nemožno (neskôr) úspešne odstúpiť od zmluvy po tom, čo záväzok uhradiť kúpnu cenu v dohodnutom termíne, na ktorého splnenie bola možnosť odstúpenia od zmluvy viazaná zanikol, hoci aj oneskoreným plnením. Po úplnom zaplatení dlhu je totiž logické, že právo odstúpiť od zmluvy už splnilo svoj účel a nezabezpečuje žiadnu povinnosť.

V tejto súvislosti odvolací súd zdôrazňuje, že súd prvého stupňa vykonané dokazovanie vyhodnotil v zmysle zásad upravených v ustanovení § 132 O.s.p., pri ktorom odvolací súd nezistil logické ani faktické rozpory.

Záver súdu prvého stupňa, že ak navrhovateľom deklarované odstúpenie od zmluvy malo byť vykonané dôjdením prejavu vôle odporcovi dňa 22.12.2005 (§ 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka), dojednané právo navrhovateľa odstúpiť od zmluvy úhradou celej kúpnej ceny (splnením dlhu) dňa 21.12.2005 zaniklo, a preto navrhovateľ už (neskôr) od zmluvy odstúpiť oprávnený nebol, takýto záver súdu prvého stupňa ani v odvolacom konaní spochybnený nebol. Dôvod na odvolanie podľa § 205 ods. 2 písm. d) O.s.p. preto nebol v odvolaní navrhovateľa úspešne uplatnený.

V dôsledku nepochybných skutkových zistení týkajúcich sa zániku práva na odstúpenie od zmluvy, súd prvého stupňa správne na vec aplikoval ustanovenie § 578 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého práva aj povinnosti zaniknú uplynutím času, na ktorý boli obmedzené. V danom prípade bola záväzková povaha kúpnej zmluvy úhradou celej kúpnej ceny dňa 21.12.2005 dokonaná, a preto právo navrhovateľa

pre nezaplatenie kúpnej ceny od nej odstúpiť naplnením jeho účelu zanikla. Naplnením účelu, t.j. úhradou dlhu už navrhovateľ nemohol (neskôr) úspešne odstúpiť od zmluvy potom, čo záväzok uhradiť kúpnu cenu v dohodnutom termíne, na ktorého splnenie bola možnosť odstúpenia od zmluvy viazaná zanikol, hoci aj oneskoreným plnením.

Vzhľadom na takéto skutkové zistenia potom súd prvého stupňa opodstatnenie na vec aplikoval ustanovenie § 48 ods. 1, § 45 ods. 1, § 578 a § 610 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, a preto ani dôvod na odvolanie podľa § 205 ods. 2 písm. f) O.s.p. nie je daný.

K odvolacej námietke navrhovateľa, že odporca má voči navrhovateľovi aj záväzok rovnajúci sa výške úrokov z omeškania z dlžnej sumy (41,50 Eur), a preto zaplatením poslednej splátky 30 000 Sk dňa 21. 12. 2005, záväzok nezanikol, odvolací súd uvádza, že ide o nové tvrdenie, resp. skutočnosti neuplatnené v prvostupňovom konaní.

Podľa ust. § 205a ods. 1 O. s. p., skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa môžu byť odvolacím dôvodom len vtedy, ak:

- a) sa týkajú podmienok konania,
- b) sa týkajú vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- d) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,
- e) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Podľa ust. § 205 ods. 2 O.s.p., ustanovenie odseku 1 sa nepožije v konaniach podľa § 120 ods. 2, podľa ktorého vo veciach, v ktorých konanie možno začať aj bez návrhu, ako aj v konaniach o povolenie uzavrieť manželstvo o určenie a zapretie rodičovstva, o osvojiteľnosti, o osvojenie vo veciach obchodného registra a v konaniach o niektorých otázkach v obchodných spoločnostiach a družstiev (§ 200e), kedy je súd povinný vykonať ďalšie dôkazy potrebné na zistenie skutkového stavu, hoci ich účastníci nenavrhlí, o ktorý prípad sa však v prejednávanej veci nejedná.

V § 205a O. s. p., je zakotvený systém neúplnej apelácie, ktorý sa týka preskúmania rozsudkov a uznesení, ktorým sa rozhodlo vo veci samej. Podľa tohto systému odvolací súd je súdom apelačným, nesmie však pritom zásadne prihliadnuť na nové skutočnosti a dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa. S prihliadnutím na nové skutočnosti, rozhodnutie možno teda preskúmať len v prípadoch uvedených v § 205a ods. 1 O. s. p..

Vychádzajúc z vyššie citovaných zákonných ustanovení preto odvolací súd zisťoval, či na strane navrhovateľa boli splnené podmienky na použitie vyššie popísaného odvolacieho dôvodu.

Z obsahu spisu vyplýva, že účastníkom, tzn. i navrhovateľovi bolo riadne poskytnuté poučenie súdom prvého stupňa podľa § 120 ods. 4 O. s. p.. V § 120 ods. 4 O. s. p. je upravená poučovacia povinnosť súdu, podľa ktorej súd je povinný okrem vecí podľa ods. 2 poučiť účastníkov, že všetky dôkazy a skutočnosti musia predložiť alebo označiť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa končí dokazovanie a vo veciach, v ktorých sa nenariaďuje pojednávanie (§ 115a) najneskôr do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej, pretože na dôkazy a skutočnosti predložené a označené neskôr súd neprihliada. Skutočnosti a dôkazy uplatnené neskôr sú odvolacím dôvodom len za podmienok uvedených v § 205a O. s. p..

Odvolateľ, ako to vyplýva z obsahu spisu, bol riadne poučený súdom prvého stupňa podľa § 120 ods. 4 O. s. p., a to na pojednávaní nariadenom na deň 27. 03. 2015 (č. I. 388 spisu). Z tohto dôvodu nebolo preukázané splnenie podmienok citovaného ust. § 205a ods. 1 O. s. p., a preto pre nové dôkazy, resp. tvrdené skutočnosti, ktoré mohol navrhovateľ predložiť, resp. označiť už v konaní pred súdom prvého stupňa, neboli u navrhovateľa splnené podmienky na uplatnenie ním zvoleného odvolacieho dôvodu.

Odvolací súd stotožňujúc sa so záverom súdu prvého stupňa, že navrhovateľ po dodatočnom hoci oneskorenom uhradení zvyšnej kúpnej ceny už ani oprávnený odstúpiť od kúpnej zmluvy nebol, nepovažoval odvolací súd ďalšie navrhovateľom v odvolaní uvádzané odvolacie námietky v zmysle vyššie uvedeného záveru za právne významné.

Na záver tohto rozhodnutia odvolací súd nad rámec odvolacieho konania poznamenáva, že úroky z omeškania súvisiace s oneskorenou úhradou kúpnej ceny (41,50 Eur, t. j. z dlžnej sumy 30 000 Sk od 27. 08. 2005 do 21. 12. 2005) neboli obsahom dohody o odstúpení od kúpnej zmluvy, a preto odporca ani nemá voči navrhovateľovi záväzkov rovnajúcí sa výške úrokov z omeškania z dlžnej sumy. V danom prípade bola záväzková povaha kúpnej zmluvy úhradou zvyšku kúpnej ceny dňa 21. 12. 2005 dokonaná. Opačný výhľad pripúšťajúci právo navrhovateľa odstúpiť od zmluvy aj po úplnej úhrade (zániku) zabezpečovacieho dlhu (keďže si možno len ťažko predstaviť, žeby kupujúci v prípade omeškania so zaplatením kúpnej ceny, keď tento záväzok z dojednania nevyplýva, mal počítat s tým, že predávajúci môže i po dodatočnom splnení záväzku kedykoľvek od uzavretej zmluvy odstúpiť) by bol v rozpore so správnym účelom a zmyslom dojednania o odstúpení od zmluvy. Účelom predmetného dojednania bolo totiž nepochybne zabezpečiť kupujúcemu riadnu úhradu celej kúpnej ceny, a preto zaplatením zvyšku kúpnej ceny 21. 12. 2005 právo odstúpiť od zmluvy už splnilo svoj účel a nezabezpečuje žiadnu (ďalšiu) povinnosť. Nie sú ním zabezpečené ani žiadne ďalšie nároky, a teda nezabezpečuje ani nároky spojené s omeškáním.

S prihliadnutím na vyššie uvedený záver o zániku oprávnenia navrhovateľa odstúpiť od zmluvy a v odvolaní nastolené právne otázky: „či spôsobuje uhradenie kúpnej ceny po dohodnutej lehote zánik záväzku - kúpnej zmluvy a zánik možnosti odstúpenia od zmluvy, ktoré v nej bolo dohodnuté pre prípad oneskoreného zaplatenia kúpnej ceny“, odvolací súd nepovažoval za otázky zásadného právneho významu odôvodňujúce podľa ust. § 238 ods. 3 O. s. p. pripustenie dovolania.

Za takého stavu odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa vo veci samej podľa § 219 ods. 2 O. s. p. potvrdil. V podrobnostiach je potrebné odkázať na skutkové i právne závery uvedené v rozhodnutí súdu prvého stupňa.

Potvrdený bol aj výrok napadnutého rozsudku o trovách konania, lebo tento výrok bol síce dotknutý podaným odvolaním, avšak dôvody odvolania sa osobitne nezmieňujú, ani nenapadajú aj tento výrok rozsudku. Vzhľadom k viazanosti odvolacieho súdu dôvodmi podaného odvolania, aj v tejto časti bol rozsudok súdu prvého stupňa potvrdený.

Úspech v odvolacom konaní mal odporca. Preto mu v súlade s ust. § 142 ods. 1 a § 224 ods. 1 vzniklo právo na náhradu všetkých účelne vynaložených trov odvolacieho konania.

Odporca v odvolacom konaní žiadal priznať trovy konania, avšak trovy odvolacieho konania nevyčíslil v súlade s ust. § 151 O. s. p., a preto mu neboli priznané

Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.